

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

ה"מ לא תעשה ועשה השוה בכל אבל האז דאית שוה בכל דחי כדמוכח פרק שני כורין (מיר דף נה) דלחי עשה דמורע והחי לאו ועשה דכהנים וכן ק' לקמן (נב:) יכול אמר לו אביו העמאל כו' ופרדך חישוק ליה דלין עשה דוחה לא תעשה ועשה הא גבי כהנים

לא יסיס כן אביון: לא תביא עמך לירי עניות: פסיפס - זה שאיתו לפי כבודו אם הכספה הכאה אחת להשיבה נתייבבה כה לאהורה הואיל והתמיל: פלא - מרמז'א בלע"ז: דרבו לסמוך כסדס - שאין עס רואים כל כך ואיתו טס: ואין דרכו בעיר - שהוא תורה אור

קבד א ב מ"י פ"א
מלגולה ואברה
ל' יד סג ע"ן
עד טו"ע ח"מ ס' רב
ספ"ג:
קבד ג מ"י עס הל' ג
טו"ע עס ספ"ג
פ:
זל דעס דמורע דוחה
עס דעילת הון א' לאו
ט' ועין רכ"א

קבד ד מ"י פ"ג מכל
רוח הל' ד סג
ע"ן פא טו"ע ח"מ
ס' רב ספ"ג:
קבד ה מ"י פ"ג מכל
מריס הלכס ט'
טו"ע ח"מ ס' רב
ספ"ג:
קבד ו מ"י פ"א מכל
אזידי הלכס י'
טו"ג סג מכל רוח הל' ד
ח"מ ט' רב ספ"ג
וסי רב ספ"ג:
קבד ז מ"י פ"ד מכל
אבולת הלכס ד'
סג ע"ן ד טו"ע י'
ס' הלכס ספ"ג:
קב ח מ"י פ"ד מכל
אזידי הל' ד סג
ע"ן עד טו"ע ח"מ
ס' רב ספ"ג:
קב ט מ"י עס פ"א
הל' יד סג ע"ן
טו"ע ח"מ ס' רב
ספ"ג:
קב י כ ל מ"י עס
פ"ג הל' ד סג
עס טו"ע ח"מ ס' רב
ספ"ג:
קב יב מ"י עס פ"ז
הלכס ג סג ע"ן
טו"ע ח"מ ס' רב
ספ"ג:
קב יג מ"י עס פ"ז
הלכס ג סג ע"ן
טו"ע ח"מ ס' רב
ספ"ג:
קב יד מ"י עס פ"ז
הלכס ג סג ע"ן
טו"ע ח"מ ס' רב
ספ"ג:
קב יט מ"י עס פ"ז
הלכס ג סג ע"ן
טו"ע ח"מ ס' רב
ספ"ג:

רכ"ו זמ"כ
ט"ב זמ"כ
רכ"ו זמ"כ
ג"כ

כ"ק זמ"כ
כ"א זמ"כ
כ"ב זמ"כ
כ"ג זמ"כ

בת נח"א
כ"ק זמ"כ
מ"ה זמ"כ
כ"ב זמ"כ
כ"ג זמ"כ

כ"א זמ"כ
כ"ב זמ"כ
כ"ג זמ"כ

כ"א זמ"כ
כ"ב זמ"כ
כ"ג זמ"כ

שאיט שוה בכל דחי דמורע גדול השלם כדאמר בפ' שילוח הון (חולין דף קמ"א) דעשה דמורע הו' דחי לאו ועשה דשילוח הון אי לאו יתורא דשלא תשלח אבל עשה דעלמא לא דחי לאו ועשה אפילו איט שוה בכל וזה המירון לא יתייבב למחן דש"י מורע צימי חלוטו בתשמיש המטה פ"ק דמועד קטן (דף ז') ולדידיה י' לומר דהכא סמך על וחו מ' דחין יתורא מקמי ממונה ולקמן נמי עדיפא משני דהוה דחי אפילו לאו ועשה אי לאו קרא אפי' אי בעלמא לא דחי ובפ"ג דיבמות (דף כ"א) דאמר גבי פלוגתא דר' יוחנן ור"א צביטת כ"ג צאלמנה מן הגטושה ל"ע לא פליגי דלא פטרה דלין עשה דוחה לא תעשה ועשה וי"ל דחשיב שוה בכל כיון שהאלמנה עשתה ליסור כמו הכהן דאקרי ביה לא יקח לא יקחו אע"ג דלין עשה בכל אלא בכהנים אבל היא דגילוח זקן שאיט שוה בגשים נדחי מקמי עשה דמורע:

לא יהיה כן אביון ש"ך קודם לשל כל אדם לזון ואינו לפי כבודו *אמר רבה הכישה חייב בה, אביו הוה יתיב קמיה דרבה הוא להנך עיזו דקיימו, שקל קלא ושדא בהו, א"ל אחייבת בהו קום אהרדינו. יאביעיא להו דרבו להחזיר בשדה ואין דרכו להחזיר בעיר מהו: מ' אמרינן השבה מעליא בעינן וכיון דלאו דרכיה להחזיר בעיר לא לחייב א' דלמא בשדה מידת הוא דאחייב ליה וכיון דאחייב ליה בשדה אחייב ליה בעיר: תיקו. אמר רבא י"ל שבשלו מחזור בשל חבירו נמי מחזור וכל שבשלו פורק וטוען בשל חבירו נמי פורק וטוען, רבי ישמעאל ברבי יוסי הוה קאזיל באורחא פגע ביה ההוא גברא, הוה דרי פתבא דאופי, אותביניהו וקא מירפח אל דלי ל' אמר ליה כמה שוין? א"ל פלגא רוזא יהיב ליה פלגא רוזא ואפקרה, הדר וכה בהו, הדר יהיב ליה פלגא רוזא ואפקרה, חיייה דהוה קא בעי למיחד למזביה בהו א"ל: רבא עלמא אפקרנהו ולך לא אפקרנהו ומי הוה הפקר בי האי גוונא ותתנן *בש"א הפקר לעניים הפקר ובי' אומרים 'אינו הפקר עד שיהא הפקר לעניים ולעשירים בשמיטה' אלא רבי ישמעאל ברבי יוסי לבולי עלמא אפקרינהו ובמלתא בעלמא הוא דאוקמיה, והא רבי ישמעאל ברבי יוסי זקן ואינו לפי כבודו הוה: ר' ישמעאל ברבי יוסי *לפנים משורת הדין הוא דעבר *תתני רב יוסף והודעתה לדם זה בית חיהם: יאת הדרד'ו גמילות חסדים * (א) * (אשר) *לכו זה ביקור חולים' בה' זו קבורה ואת המעשה זה הדין: אשר יעשין זו לפנים משורת הדין: אמר מר [א] (אשר) *לכו זה ביקור חולים' הדין גמילות חסדים: לא נצרכה אלא לכן גילו דאמר מר *כן גילו נוטל אחד מששים בחלי' ואפי' הכי מבעי ליה למיזל לגביה [בה' זו קבורה] הדין גמילות חסדים: לא נצרכה אלא לזון ואינו לפי כבודו *אשר יעשין זו לפנים משורת הדין דאמר ר' יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה, אלא דיני דמגזתא דדיני: אלא אימא *שהעמידו דיניהם על דין תורה ולא עבדו לפנים משורת הדין: מתני' אי זו היא אבידה? מצא חמור או פרה רועין בדרך אין זו אבידה, חמור וכליו הפוכין, פרה רצה בין הכרמים הרי זו אבידה. החזירה וברחה, החזירה וברחה אפי' ארבעה וחמישה פעמים חייב להחזירה שנאמר השב תשיבים: היה במל מסלע לא יאמר לו חן לי סלע אלא נותן לו (ה) שכרו כפועל, *אם יש שם ביה דין מתנה בפני ביד *אם אין שם ביד בפני מי יתנה, שלו קודם: גמ' אפי' כל הני דאמיננן לא אבידה הוה: אמר רב יהודה הכי קאמר א' זו היא כלל אבידה שהיא חייב בה: מצא חמור ופרה רועין בדרך אין זו אבידה ולא מחייב בה, חמור וכליו הפוכים, פרה רצה בין הכרמים הרי זו אבידה ומחייב בה *ולעולם: אמר רב יהודה אמר רב עד שלשה ימים, הלוי דמי: אי בלילותא אפי' חדא שעתא נמי, אי ביממא אפי' טובא נמי, לא צריכא דהוה חי לה בקדמתא *ובחשבתא חלתא יומי אמרינן אחרמי אחרמי לה ונפקא, מפי, ודאי אבידה היא תניא נמי הכי מצא מלית וקדחם באסרטיא

שיתחייב להשיבה: לא פסיב. להתחיל בהשבה כשדה: ופיון דאפי"ב: שהיה ממקומה חייב אף בעיר: פורק וטוען. פורק משא מן החמור, וטוען. עליו דכתיב יטו"ב טעו"ב, האם תקיס': פסקא דאופי. משאוי של עלים: וקא פסיפס. עומד לפרש: דלי י. הטעיני: סדר זכס פון. חזר האיש האול והחזיק ביה מן ההפקר: פסקא דאופי פסקא. אע"ג שלא הפקירו אלא לעניים הוה הפקר למפטר מן המעשר: זכס פון פסיפס. ללמוד להס אומטט להתפרנס צו חוקות (ג) ותורות כתיב ברישיה דקרא: דיני דמגזתא לדיינו. בתמיה דמגזתא גוזא דהנין ביסורים ובחוקה וחבירו צבבא קמא (דף ק"ד) דדיני בגזותא: מתני' אפי' פ"א אבידה. בגמרא מפרש: אין זו אבידה. ואיט חייב להחזיר שמדעת הניחוה עס: ללפ בין פסקא. למסקנא: לא יאמר לו פן לי פלע. שבעתי ממלכתי *שיאמר לו אס עשית מלכתך היית מרבה טורח עשקו לפי מה שטרחת טול: כפועל. בגמרא מפרש: אס יש שם ביד. אס טול לו לטרוח יותר כדי להרבות שכר ואיט חפץ ליבטל ממלכתו מה יעשה: אס יש שם שלשה בני אדם יתקה צפניס ויאמר ראו שאני משתכר כך וכן ואי אפי' ליבטל לטול שכר מועט, ואי אפי' אס האמרו שאני עשיר שכר משלם: גמ' כלל. כהס אבידה שמוכח שהיא עס שלא מדעת בעלים: ולפולס. בתמיה וכו' אף אס יתחלה ביד עס לעולם גלמך מדעת היא וכו' דרך שלא להכניס: בקדמוסא. לפני עלות השחר: משפא. ששכחה ערבית: אסרטיא

אלא לזון ואינו לפי כבודו. וחי' חישוק ליה דלין עשה דוחה לא תעשה ועשה הא גבי כהנים

הדין גמילות חסדים: לא נצרכה אלא לזון ואינו לפי כבודו *אשר יעשין זו לפנים משורת הדין דאמר ר' יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה, אלא דיני דמגזתא דדיני: אלא אימא *שהעמידו דיניהם על דין תורה ולא עבדו לפנים משורת הדין: מתני' אי זו היא אבידה? מצא חמור או פרה רועין בדרך אין זו אבידה, חמור וכליו הפוכין, פרה רצה בין הכרמים הרי זו אבידה. החזירה וברחה, החזירה וברחה אפי' ארבעה וחמישה פעמים חייב להחזירה שנאמר השב תשיבים: היה במל מסלע לא יאמר לו חן לי סלע אלא נותן לו (ה) שכרו כפועל, *אם יש שם ביה דין מתנה בפני ביד *אם אין שם ביד בפני מי יתנה, שלו קודם: גמ' אפי' כל הני דאמיננן לא אבידה הוה: אמר רב יהודה הכי קאמר א' זו היא כלל אבידה שהיא חייב בה: מצא חמור ופרה רועין בדרך אין זו אבידה ולא מחייב בה, חמור וכליו הפוכים, פרה רצה בין הכרמים הרי זו אבידה ומחייב בה *ולעולם: אמר רב יהודה אמר רב עד שלשה ימים, הלוי דמי: אי בלילותא אפי' חדא שעתא נמי, אי ביממא אפי' טובא נמי, לא צריכא דהוה חי לה בקדמתא *ובחשבתא חלתא יומי אמרינן אחרמי אחרמי לה ונפקא, מפי, ודאי אבידה היא תניא נמי הכי מצא מלית וקדחם באסרטיא

הדין גמילות חסדים: לא נצרכה אלא לזון ואינו לפי כבודו. וחי' חישוק ליה דלין עשה דוחה לא תעשה ועשה הא גבי כהנים

הדין גמילות חסדים: לא נצרכה אלא לזון ואינו לפי כבודו. וחי' חישוק ליה דלין עשה דוחה לא תעשה ועשה הא גבי כהנים